

Четвъртият мъдрецъ

По Колинети

По онова време — преди 1936 години — надъ обширните земи между двета безбръдни океана царуваше червенокожиятъ Матацаресъ. Той имаше величественъ дворецъ, подобенъ на пресъчена пирамида, отвънъ покритъ съ медъ, а отвътре — съ злато и сребро. Тукъ царътъ изслушваше молбитъ на поданицитъ си, пушеше тютюневи листа, смъсени съ благоуханни треви, и вкусваше отъ човѣшкитъ жертвии, които принасяха на идолитъ.

Всѣки денъ той се изкачваше на площадката надъ двореца и оттамъ съзердаваше снѣжните върхове на Кордилерите, забулени отъ ята бѣлоглави орли, гъстите гори накичени съ пъстроцвѣтни папагали, и далечното море, което изглеждаше покрито съ облаци свѣтло-сини пеперуди. Царътъ обичаше да остава до късно на това място. И когато настѫпваше здрачъ надъ земята, той вдигаше глава къмъ небесната ширъ да узнае пътя на звездитъ и предсказанията за бѫдещитъ сѫбини на царството.

Веднажъ той забеляза на западъ една нова звезда. Тя имаше силенъ блѣсъкъ, и хоризонтътъ бѣше обагренъ отъ нейнитъ лжчи като предъ изгрѣвъ слѣнце Чакъ до зори той я наблюдава. Неговото учудване бѣ необикновенно, защото въ безкрайната ширъ на небес-